

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR Izabela Skórzyńska</i>
Protokolant:	<i>sekr. sąd. Joanna Paszko</i>

przy udziale Prokuratora Violetty Warnel-Krzyżańskiej

po rozpoznaniu w dniu 03.11.2016r., 17.01.2017r., 13.02.2017r., 09.03.2017r., 22.03.2017r., 28.02.2018r., 04.04.2018r.

sprawy oskarżonych:

M. W., syna J. i I. z d. M., ur. dnia (...) w I.,

o to, że:

LXII. w dniu 4 stycznia 2002 r. w I., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.306,85 zł w ten sposób, że w sklepie (...) w I. przy ul. (...) zawarł z (...) w L. umowę o kredyt nr (...) na zakup w ramach sprzedaży ratalnej kamery marki (...), przedkładając podrobione przez inną nieustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, zaświadczenie o swoim zatrudnieniu w (...) - (...) B. S. w Ż., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do autentyczności przedłożonego zaświadczenia oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art.11 § 2 kk

LXIII. w okresie od dnia 17 września 2008 r. do dnia 18 września 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Ł. i inną nieustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000,- zł w ten sposób, że w dniu 17 września 2008 r. w (...) w B. przy ul. (...) przedłożył przy ubieganiu się o pożyczkę poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w B., a następnie w dniu 18 września 2008 r. zawarł umowę pożyczki nr (...) w kwocie 20.000,- zł, wprowadzając pracownika agencji w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

LXIV. w dniu w dniu 29 września 2008 r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Ł. i inną nieustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 1.398,- zł w ten sposób, że w salonie (...) w G. przy ul. (...) przedłożył podrobione uprzednio przez w/w inną osobę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. w B., i zawarł z (...) w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), na podstawie której dokonał zakupu w sprzedaży promocyjnej za 1,-

zł telefonu komórkowego marki (...) wartości 1.399,- zł, wprowadzając w błąd pracownika sklepu co do autentyczności przedłożonego zaświadczenia oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, czym spowodował stratę wynikającą z różnicy pomiędzy ceną ogólną telefonu a ceną telefonu w promocji w kwocie 1.398,- zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

LXV. w dniu 3 października 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.418,- zł w ten sposób, że w placówce banku w B. przy ul. (...) ubiegając się o kredyt w wysokości 16.418,- zł na zakup samochodu marki M. (...) przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w firmie PW (...) w B. wprowadzając przedstawiciela banku w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

LXVI. w dniu 3 października 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Ł. i inną nieustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) Sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 1.648,- zł w ten sposób, że w sklepie (...) w B. przy ul. (...) przedłożył podrobione uprzednio przez w/w inną osobę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o. w B., i zawarł z (...) w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), na podstawie której dokonał zakupu w sprzedaży promocyjnej za 1,- zł telefonu komórkowego marki (...) wartości 1.349,- zł, wprowadzając w błąd pracownika sklepu co do autentyczności przedłożonego zaświadczenia oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, czym spowodował stratę wynikającą z różnicy pomiędzy ceną ogólną telefonu a ceną telefonu w promocji w kwocie 1.348,- zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

LXVII. w dniu 8 października 2008 r. w I., działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank S.A. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.654,40 zł w ten sposób, że w sklepie (...) w I. przy ul. (...) ubiegając się o kredyt w wysokości 2.654,40 zł na zakup w systemie sprzedaży ratalnej telefonu komórkowego marki Sony Ericsson K800i oraz notebooka marki (...) przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) G. w J., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

LXVIII. w dniu 8 października 2008 r. w I., działając wspólnie i w porozumieniu z inną nieustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić P4 Sp. w o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem nieustalonej wartości w ten sposób, że w sklepie (...) w I. przy ul. (...) usiłował zawrzeć umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych i dokonać zakupu telefonu komórkowego w sprzedaży promocyjnej, przedkładając poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę zawarcia umowy,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

LXIX. w dniu 15 października 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Ł. i inną nieustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu

osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) w K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 14.627,15 zł w ten sposób, że w punkcie (...) w B. przy ul. (...) ubiegając się o kredyt gotówkowy nr (...) w wysokości 14.627,15 zł przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) Sp. z o.o. w B., wprowadzając pośrednika w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

LXX. w dniu 15 października 2008 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Ł. i inną nieustaloną osobą, co do której wyłączono materiały do odrębnego prowadzenia, oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000,- zł w ten sposób, że w punkcie pośrednictwa finansowego ubiegając się o kredyt gotówkowy w wysokości 15.000,- zł przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) Sp. z o.o. w B., wprowadzając pośrednika w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

LXXI. w okresie od dnia 29 września 2008 r. do dnia 15 października 2008 r. w I., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Ł., podrobił w celu użycia za autentyczne prawo jazdy serii (...) nr (...) na nazwisko M. W.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 kk

R. L., syna M. i Z. z d. R., ur. dnia (...) w I.,

to, że:

CVII. w okresie od dnia 15 listopada 2008 r. do dnia 1 lutego 2009 r. w I., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził(...)w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 1.128,- zł w ten sposób, że w dniu 15 listopada 2008 r. w sklepie (...) (...)w I. przy ul. (...) zawarł z (...) w W. umowę o abonament, na podstawie której otrzymał na zasadzie najmu dekodery cyfrowy marki (...) o wartości 800,- zł wraz z kartą o wartości 100,- zł, wprowadzając w błąd pracownika sklepu co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, a następnie do dnia 1 lutego 2009 r. nie uregulował należności z tytułu abonamentu w łącznej kwocie 228,- zł, zaś po rozwiązaniu umowy nie zwrócił wynajmowanego sprzętu,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk.

CVIII. w dniu 18 listopada 2008 r. w I., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.948,- zł w ten sposób, że w sklepie (...) w I. przy ul. (...) ubiegając się o kredyt nr (...) w wysokości 2.948,- zł na zakup w systemie sprzedaży ratalnej notebooka marki (...) i drukarki marki (...) przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...)w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CIX. w dniu 18 listopada 2008 r. w I., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.578,35 zł w ten sposób, że w sklepie P.H.U. E. w I. przy ul. (...) zawarł z (...) we W. umowę kredytu nr (...) na zakup w systemie sprzedaży ratalnej notebooka marki (...), przedkładając poświadczające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i osiągniętych

dochodach w (...)w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając przedstawiciela banku w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CX. w dniu 18 listopada 2008 r. w I., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.871,97 zł w ten sposób, że w sklepie (...) w I. przy ul. (...) zawarł z (...) w L. umowę kredytu nr (...) na zakup w systemie sprzedaży ratalnej notebooka marki (...) przedkładając poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu w (...) w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CXI. w dniu 19 listopada 2008 r. w T., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.148,95 zł w ten sposób, że w sklepie (...) w T. przy ul. (...) ubiegając się o kredyt nr (...) w wysokości 3.148,95 zł na zakup w systemie sprzedaży ratalnej notebooka przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CXII. w dniu 19 listopada 2008 r. w T., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.043,95 zł w ten sposób, że w sklepie (...)w T. przy ul. (...) ubiegając się o kredyt nr (...) w wysokości 3.043,95 zł na zakup w systemie sprzedaży ratalnej laptopa marki (...)przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CXIII. w dniu 19 listopada 2008 r. w T., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.799,-zł w ten sposób, że w sklepie(...) w T. przy ul. (...) ubiegając się o kredyt nr (...) w wysokości 2.799,- zł na zakup w systemie sprzedaży ratalnej komputera przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CXIV. w dniu 19 listopada 2008 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.430,75 zł w ten sposób, że w sklepie (...) w K. przy ul. (...) zawarł z (...) w L. umowę kredytu nr (...) na zakup w systemie sprzedaży ratalnej notebooka marki A., przedkładając poświadczające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i osiągniętych zarobkach w Firmie Handlowo-Usługowej (...) w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CXV. w dniu 19 listopada 2008 r. w G., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...). w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.586,32 zł w ten sposób, że w sklepie (...) w G. przy ul. (...) zawarł z (...) w L. umowę kredytu nr (...) na zakup w systemie sprzedaży ratalnej komputera marki (...), przedkładając poświadczające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i osiągniętych zarobkach w (...) w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CXVI. w dniu 21 listopada 2008 r. w M., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 3.539,- zł w ten sposób, że w sklepie (...) w M. przy ul. (...) ubiegając się o kredyt nr (...) w wysokości 3.539,- zł na zakup w systemie sprzedaży ratalnej laptopa przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CXVII. w dniu 21 listopada 2008 r. w M., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.034,46 zł w ten sposób, że w sklepie (...) w M. przy ul. (...) ubiegając się o kredyt nr (...) w wysokości 4.034,46 zł na zakup w systemie sprzedaży ratalnej laptopa przedłożył poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając pracownika sklepu w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CXVIII. w dniu 22 listopada 2008 r. w M., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) w L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.374,- zł w ten sposób, że w sklepie (...) w M. przy ul. (...) zawarł z (...) w L. umowę kredytu nr (...) na zakup w systemie sprzedaży ratalnej laptopa marki (...), przedkładając poświadczające nieprawdę oświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w miejscowości (...), gm. C., wprowadzając przedstawiciela banku w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

CXIX. w okresie od dnia 24 listopada 2008 r. do dnia 5 lutego 2009 r. w I., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 2.800,14 zł w ten sposób, że w dniu 24 listopada 2008 r. w sklepie (...) w I. przy ul. (...) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w miejscowości (...), gm. C., i zawarł z (...) w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), na podstawie której dokonał zakupu w sprzedaży promocyjnej za 1,- zł telefonu komórkowego marki (...) wartości 919,- zł, oraz umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), na podstawie której dokonał zakupu w sprzedaży promocyjnej za 1,- zł telefonu komórkowego marki (...) wartości 1.099,- zł, wprowadzając w błąd pracownika sklepu co do autentyczności przedłożonego zaświadczenia oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, a następnie do dnia 5 lutego 2009 r. nie uregulował należności za usługi telekomunikacyjne w łącznej kwocie 784,14 zł oraz spowodował stratę wynikającą z różnicy pomiędzy ceną ogólną telefonów a ceną telefonów w promocji w kwocie 2.016,- zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

M. S. (1), syna A. i R. z d. Gapa, ur. dnia (...) w N. n/N.,

to, że:

CXXV. w dniu 2 lutego 2009 r. w N. n/N. pomógł E. S. i J. K. (1) w doprowadzeniu (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 2.396,01 zł w ten sposób, że przekazał E. S. poświadczające nieprawdę zaświadczenie o jej zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w N. (...), na którym przybił pieczęć nagłówkową, mając świadomość, że zostanie ono wykorzystane do popełnienia przestępstwa, a który to dokument E. S. przedłożyła w dniu 3 lutego 2009 r. w (...) w I. przy ul. (...) i zawarła z (...) w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). (...), na podstawie której dokonała zakupu w sprzedaży promocyjnej po 75,- zł dwóch telefonów komórkowych, wprowadzając w błąd pracownika sklepu co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, czym spowodowała stratę wynikającą z różnicy pomiędzy ceną ogólną telefonów a ceną telefonów w promocji, przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od dnia 6.01.2005 r. do dnia 31.12.2005 r. z zaliczeniem okresu od dnia 10.03.2000 r. do dnia 16.03.2000 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej na podstawie wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w G. z dnia 30.03.2000 r., sygn. akt Sg 31/00, za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 289 § 2 kk,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

CXXVI. w dniu 9 lutego 2009 r. w J., działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 17.000,- zł w ten sposób, że przekazał E. S. wystawione przez siebie poświadczające nieprawdę zaświadczenie o jej zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w (...) w N. (...) który to dokument E. S. przedłożyła w (...) w J. ubiegając się o udzielenie kredytu (...) w wysokości 17.000,- zł oraz wydanie karty kredytowej (...), wprowadzając przedstawiciela banku w błąd co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę udzielenia kredytu, przy czym czynu tego dopuścił się po odbyciu w okresie od dnia 6.01.2005 r. do dnia 31.12.2005 r. z zaliczeniem okresu od dnia 10.03.2000 r. do dnia 16.03.2000 r. kary 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej na podstawie wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w G. z dnia 30.03.2000 r., sygn. akt Sg 31/00, za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 289 § 2 kk,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

J. K. (1), pseudonim (...), syna M. i M. z d. Ź., ur. dnia (...) w S.,

to, że:

CXXVII. w dniu 3 lutego 2009 r. w I., działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 2.396,01 zł w ten sposób, że w (...) w I. przy ul. (...) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach przez E. S. w (...) w N. (...), na którym podrobił podpis Ł. J., i doprowadził do zawarcia przez E. S. z (...) w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). (...), na podstawie której dokonała ona zakupu w sprzedaży promocyjnej po 75,- zł dwóch telefonów komórkowych, wprowadzając w błąd pracownika sklepu co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, czym spowodował stratę wynikającą z różnicy pomiędzy ceną ogólną telefonów a ceną telefonów w promocji,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

K. K., syna T. i W. z d. B., ur. dnia (...) w B.,

to, że:

CXXVIII. w okresie od dnia 12 czerwca 2002 r. do dnia 24 lipca 2002 r. w K., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...) w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 1.919,33 zł w ten sposób, że w dniu 12 czerwca 2002 r. w punkcie E. w K. przy ul. (...) przedłożył uprzednio podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu E. G. w Firmie (...) w I. i zawarł z (...)w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) na nazwisko E. G., na podstawie której dokonał zakupu w sprzedaży promocyjnej za 35,38 zł telefonu komórkowego marki (...) o wartości 1.218,78 zł, podrabiając przy tym podpisy E. G. na przedmiotowej umowie oraz oświadczeniu dla osoby fizycznej, wprowadzając w błąd pracownika punktu co do danych osoby, na rzecz której jest zawierana umowa, co do prawdziwości przedłożonego zaświadczenia, oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, a następnie do dnia 24 lipca 2002 r. nie uregulował należności za usługi telekomunikacyjne w łącznej kwocie 735,93 zł oraz spowodował stratę wynikającą z różnicy pomiędzy ceną ogólną telefonu a ceną telefonu w promocji w kwocie 1.183,40 zł,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

ORZEKA

po zastosowaniu art.4 §1 kk

I. uznaje oskarżonego **M. W.** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie LXII aktu oskarżenia czynu tj. występku z art.286 §1 kk w zb. z art.297 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk i za to w myśl art.11 §3 kk na mocy art.286 §1 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1, 2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

II. uznaje oskarżonego M. W. za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach LXIII, LXV, LXVII, LXIX, LXX aktu oskarżenia czynów z tym ustaleniem, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.286 §1 kk w zb. z art.297 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk i art.13 §1 kk w zw. z art.286 §1 kk w zb. z art.297 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk i za to w myśl art.91 §1 kk i art.11 §3 kk na mocy art.286 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1,2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

III. uznaje oskarżonego M. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie LXIV aktu oskarżenia czynu tj. występku z art.286 §1 kk w zb. z art.270 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk i za to w myśl art.11 §3 kk na mocy art.286 §1 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1,2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

IV. uniewinnia oskarżonego M. W. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie LXVI aktu oskarżenia;

V. uznaje oskarżonego M. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie LXVIII aktu oskarżenia czynu tj. występku z art.13 §1 kk w zw. z art.286 §1 kk i za to w myśl art.14 §1 kk na mocy art.286 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1,2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

VI. uznaje oskarżonego M. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie LXXI aktu oskarżenia czynu tj. występku z art.270 §1 kk i za to na mocy art.270 §1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. na podstawie art.86 §1 i 2 kk i art.91 §2 kk w miejsce kar jednostkowych orzeka wobec oskarżonego M. W. karę łączną 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1,2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

VIII. na mocy art.69 §1 i 2 kk i art.70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszona wobec oskarżonego M. W. na okres próby 5 (pięciu) lat;

IX. na mocy art.73 §1 kk w okresie próby poddaje oskarżonego M. W. pod dozór kuratora sądowego;

X. na mocy art.63 §1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zalicza oskarżonemu M. W. zatrzymanie w dniu 07 grudnia 2009r. w godzinach od 8:50 do 13:40 przy przyjęciu, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równy dwóm dziennym stawkom grzywny;

XI. uniewinnia oskarżonego **R. L.** od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie CVII aktu oskarżenia;

XII. uznaje oskarżonego R. L. za winnego popełnienia zarzucanych mu w punktach od CVIII do CXVIII aktu oskarżenia czynów z tym ustaleniem, że zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art.286 §1 kk w zb. z art.297 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk i art.13 §1 kk w zw. z art.286 §1 kk w zb. z art.297 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk i za to w myśl art.91 §1 kk i art.11 §3 kk na mocy art.286 § 1 kk wymierza mu karę 1(jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1,2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

XIII. uznaje oskarżonego R. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie CXIX aktu oskarżenia czynu tj. występku z art.286 §1 kk w zw. z art.12 kk i za to na mocy art.286 § 1 kk wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1,2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

XIV. na podstawie art.86 §1 i 2 kk i art.91 §2 kk w miejsce kar jednostkowych orzeka wobec oskarżonego R. L. karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1, 2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

XV. na mocy art.69 §1 i 2 kk i art.70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszona wobec oskarżonego R. L. na okres próby 5 (pięciu) lat;

XVI. na mocy art.73 §1 kk w okresie próby poddaje oskarżonego R. L. pod dozór kuratora sądowego;

XVII. na mocy art.72 §2 kk orzeka wobec oskarżonego R. L. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz(...)w W. kwoty 2800,14 zł (dwa tysiące osiemset złotych i 14/100) w terminie 3 (trzech) lat od uprawomocnienia się wyroku;

XVIII. na mocy art.63 §1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zalicza oskarżonemu R. L. okres tymczasowego aresztowania od dnia 17 września 2010r. do dnia 28 września 2010r. przy przyjęciu, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równy dwóm dziennym stawkom grzywny;

XIX. uznaje oskarżonego **M. S. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie CXXV aktu oskarżenia czynu tj. występku z art.18 §3 kk w zw. z art.286 §1 kk w zw. z art.64 §1 kk i za to w myśl art.19 §1 kk na mocy art.286 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

XX. uznaje oskarżonego M. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie CXXVI aktu oskarżenia czynu tj. występku z art.13 §1 kk w zw. z art.286 §1 kk w zb. z art.297 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk i art.64 §1 kk i za to w myśl art.14 §1 kk na mocy art.286 §1 kk wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1,2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

XXI. na podstawie art.85 kk i art.86 §1 kk w miejsce kar jednostkowych orzeka wobec oskarżonego M. S. (1) karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

XXII. na mocy art.63 §1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu M. S. (1) okres zatrzymania w dniu 12 maja 2011r. w godzinach od 7:20 do 12:06 przy przyjęciu, że jeden dzień pozbawienia wolności jest równy dwóm dziennym stawkom grzywny;

XXIII. uznaje oskarżonego **J. K. (1)** za winnego tego, że w dniu 3 lutego 2009 r. w I., działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził (...)w W. do niekorzystnego rozporządzania mieniem w kwocie łącznej 2.396,01 zł w ten sposób, że w(...) w I. przy ul. (...) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach przez E. S. w (...) w N. n/N., na którym nieustalona osoba podrobiła podpis Ł. J., i w ten sposób doprowadził do zawarcia przez E. S. z (...) Sp. z o.o. w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). (...), na podstawie której dokonała ona zakupu w sprzedaży promocyjnej po 75,- zł dwóch telefonów komórkowych, wprowadzając w błąd pracownika sklepu co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, czym spowodował stratę wynikającą z różnicy pomiędzy ceną ogólną telefonów a ceną telefonów w promocji, tj. winnego występku z art.286 §1 kk w zb. z art.270 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk i za to w myśl art.11 §3 kk na mocy art.286 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1,2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

XXIV. na mocy art.69 §1 i 2 kk i art.70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona wobec oskarżonego J. K. (1) na okres próby 3 (trzech) lat;

XXV. uznaje oskarżonego **K. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie CXXVIII aktu oskarżenia czynu tj. występku z art.286 §1 kk w zb. z art.270 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk w zw. z art.12 kk i za to w myśl art.11 §3 kk na mocy art.286 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności i na mocy art.33 §1,2 i 3 kk karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych w wysokości 10 (dziesięciu) złotych za jedną stawkę;

XXVI. na mocy art.69 §1 i 2 kk i art.70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszona wobec oskarżonego K. K. na okres próby 2 (dwóch) lat;

XXVII. zwalnia oskarżonych od opłat sądowych, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VIII K 199/15

UZASADNIENIE

na podstawie art.423 § 1a kpk zakres uzasadnienia został ograniczony do rozstrzygnięć odnośnie oskarżonych M. W. i R. L. w zakresie ich uniewinnienia

oraz do rozstrzygnięć odnośnie oskarżonych J. K. (1) i K. K.

W połowie 2008 roku P. Ł. poznał mężczyznę mieszkającego w B., który przedstawiał się jako G. i zaproponował mu współdziałanie w uzyskiwaniu kredytów i pożyczek, za pomocą innych osób, które P. Ł. miał wyszukiwać. Takimi znanymi przez P. Ł. osobami byli między innymi M. W., C. Z., A. N.. Razem uzyskali kilkanaście pożyczek na zakup towarów np. sprzętu RTV na raty. P. Ł. wystawiał zaświadczenie o zatrudnieniu w założonej przez siebie działalności pod nazwą „(...) z siedzibą w miejscowości C. wielu osobom w okresie 2008 roku. Część dokumentów P. Ł. dotyczących jego działalności i osób, którym wystawiał zaświadczenie znaleziono w mieszkaniu P. K..

Dowód: wyjaśnienia P. Ł. – k.5599v, 144, 1586v-1487, 2290-2291, 2909, 4017

wyjaśnienia M. W.

wyjaśnienia R. L. – k.5403-5403v

protokół przeszukania P. Ł. – k.106-110

protokół oględzin – k.111-113

protokół przeszukania mieszkania P. K. – k.121-125

protokół oględzin – k.126-128

załącznik nr 1

W dniu 3 października 2008r. w sklepie (...) w B. przy ul. (...) nieustalona osoba, podająca się za M. W., przedłożyła podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w(...) w B. M. W. i zawarła z (...) w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

Na podstawie zawartej umowy dokonano zakupu w sprzedaży promocyjnej za 1,- zł telefonu komórkowego marki (...) wartości 1.349 złotych.

Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) nie podpisał M. W.. Zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) w B. nie podpisał ani M. W., ani J. T..

W mieszkaniu P. K. podczas przeszukania znalezione zostało między innymi prawo jazdy nr (...) wystawione na nazwisko M. W. urodzony (...)

Dowód: wyjaśnienia P. Ł. – k. 5599v, 2908

wyjaśnienia M. W. – k.5247v, 2800-2802

zeznania świadka M. M. (2) – k. 5599v, 2758v-2759

zeznania świadka J. T. – k. 5599v, 2912-2913

umowa usług telekomunikacyjnych nr (...) – k.2003

opinia z zakresu badań pisma ręcznego – k.3222 (teza 8), (...) - (...) (teza 4)

protokół przeszukania P. Ł. – k.106-110

protokół oględzin – k.111-113

załącznik nr 1

P. Ł. kilka zaświadczeń o zatrudnieniu w swojej firmie przekazał znanemu mu R. L., który następnie na ich podstawie uzyskał kilka pożyczek.

Dowód: wyjaśnienia P. Ł. – k. 5599v, 1586v-1487

wyjaśnienia R. L. – k.5247v, 3300-3302, 3305

W dniu 15 listopada 2008 r. w sklepie (...)(...) w I. przy ul. (...) osoba podająca się za R. L. zawarła z (...) (...) w W. umowę o abonament, na podstawie której otrzymała na zasadzie najmu dekoder cyfrowy marki(...) o wartości 800,- zł wraz z kartą o wartości 100,- zł. Następnie do dnia 1 lutego 2009r. nie zostały uregulowane należności z tytułu abonamentu w łącznej kwocie 228,- zł, a po rozwiązaniu umowy nie zwrócono wynajmowanego sprzętu.

Umowy o abonament z dnia 15 listopada 2008r. nie podpisał R. L..

Podpisy w rubryce podpis Abonenta (...) na umowie o abonament z dnia 15 listopada 2008r. (na karcie 3178 akt), w dokumencie „potwierdzenie zgodności danych” (na karcie 3179 akt), w aneksie (na k.3180), w aneksie (...) (na karcie

3181 akt), na umowie sprzedaży z dnia 15 listopada 2008r. (na karcie 3182 akt) zostały nakreślone przez jedną osobę i nie zostały nakreślone przez R. L.. Zdaniem biegłej należy kategorycznie wykluczyć R. L. jako wykonawcę pięciu kwestionowanych podpisów w dowodowych dokumentach.

W mieszkaniu P. Ł. podczas przeszukania znalezione zostało między innymi kserokopia prawa jazdy nr (...) wystawione na nazwisko R. L., kserokopia dowodu osobistego R. L. serii (...) oraz zapiski dotyczące danych R. L. m.in. jego numer PESEL.

Dowód: wyjaśnienia R. L. – k.5403-5403v, 3301, 5431v, 5599, 5431v, 5599

zeznania świadka N. L. – k. 5599v, 3246-3247

zeznania świadka M. R. – k. 5599v, 5431

umowa o abonament – k.3178-3182

opinie z zakresu badań pisma ręcznego – k.5482-5507

protokół przeszukania mieszkania P. K. – k.121-125

protokół oględzin – k.126-128

załącznik nr 1

P. Ł. zmarł.

Dowód: akt zgonu – k.5019

J. K. (1) poznał w 2008 roku małżonków E. i M. S. (1) m.in. przy okazji omawiania z nimi zamiany samochodów. E. S. była winna J. K. (1) pieniądze w kwocie 300 złotych. W dniu 3 lutego 2009r. J. K. (1) uzgodnił, że zamiast oddania mu długu E. S. uzyska telefony komórkowe, za sprzedaż których środki finansowe przekaże na wyrównanie zadłużenia.

Zaświadczenie potrzebne do zawarcia umowy o abonament zostało wypisane przez żonę J. K. (1) J. K. (2), a podpis na zaświadczeniu o treści (...) złożyła inna, nieustalona osoba.

Następnie M. S. (1) postawił na zaświadczeniu pieczętki swojej firmy poświadczające, że E. S. jest zatrudniona (...) w N. (...). Faktycznie E. S. nie pracowała w firmie swojego męża. Następnie J. K. (1) zawiózł E. S. do (...)w I. przy ul. (...), gdzie kobieta przedłożyła przygotowane wcześniej przez J. K. (1) zaświadczenie o zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach przez E. S. w (...)w N. n/N.. Po przedłożeniu przez E. S. zaświadczenia o zatrudnieniu z (...) w W. została podpisana umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). (...), na podstawie której dokonała ona zakupu w sprzedaży promocyjnej po 75,- zł dwóch telefonów komórkowych o łącznej wartości 2.396,01 zł. Po zawarciu umowy E. S. przekazała telefony J. K. (1).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. K. (1) – k.5247-5247v, 5354

wyjaśnienia oskarżonego M. S. (1) – k.5247, 3630

zeznania świadka E. S. – k. 5353v-5354, 3615-3616

zeznania świadka J. K. (2) – k.5247-5247v, 5402v-5403, 3883-3884

umowa usług telekomunikacyjnych nr (...). (...) i zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) w N.(...)- k.2170-2179

opinia z zakresu badań pisma ręcznego – k.3819-3839, 4438-4454

ustna opinia biegłego z badań pisma ręcznego- k.4054-4061, 4233-4234

W dniu 12 czerwca 2002r. w punkcie (...) w K. przy ul. (...) K. K. przedłożył podrobione przez siebie zaświadczenie o zatrudnieniu żony E. G. w (...) w I.. Następnie zawarł na nazwisko żony z (...) w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) i dokonał zakupu w sprzedaży promocyjnej za 35,38 zł telefonu komórkowego marki (...)o wartości 1.218,78 zł. K. K. podpisał się danymi E. G. na umowie oraz na oświadczeniu dla osoby fizycznej.

Następnie K. K. do dnia 24 lipca 2002 r. nie uregulował należności za usługi telekomunikacyjne w łącznej kwocie 735,93 zł oraz zapłacił różnicę pomiędzy ceną ogólną telefonu a ceną telefonu w promocji w kwocie 1.183,40 zł.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. K. – k.5247v, 3895-3896

zeznania świadka E. S. (z d. G.) – k.5353v-5354, 3615-3616

zeznania świadka E. A. – k. 5599v, 1672, 157-

umowa usług telekomunikacyjnych (kopia) – k.3640

opinia z zakresu badań pisma ręcznego – k.3819-3839

informacja T-M. – k.5580

Umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 12.06.2002r. jako abonent (...) podpisał K. K.. Oświadczenie dotyczące udostępnienia danych osobowych klienta (...) zostało podpisane przez K. K.. Poświadczenie zatrudnienia E. G. zostało wypisane przez K. K..

Dowód: opinia z zakresu badań pisma ręcznego – k.3819-3839

M. W. nie był karany.

Dowód: dane o karalności – k.5539

R. L. nie był uprzednio karany. Dopiero w 2014 i 2016 roku zapadły przed Sądem Rejonowym w (...) wyroki wobec R. L. skazujące go za czyny z art.157 §1 kk i z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Dowód: dane o karalności – k.5576-5577

K. K. nie był karany. K. K. pracuje jako kierowca, ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Żona oskarżonego pracuje.

Dowód: dane o karalności – k.5540

Wyjaśnienia oskarżonego – k.5246v

J. K. (1) nie był karany uprzednio. Dopiero wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 19 listopada 2012r. był karany za czyn z art.291 §1 kk. J. K. (1) utrzymuje się renty chorobowej i ma ustalony umiarkowany stopień niepełnosprawności. W dniu 09 czerwca 2011r. zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) małżeństwo J. K. (1) i J. K. (2) z winy powódki, a opieka na małoletnią córką została powierzona obu stronom, z ustalonym miejscem pobytu dziecka u J. K. (1).

Dowód: dane o karalności – k.5552-5553

Orzeczenie o niepełnosprawności – k.4875

Karta informacyjna – k.4876, 4877

Decyzja o rencie – k.4877

Wyrok SO w (...) – k.4894-4895

Sąd ustalił stan faktyczny w sprawie przede wszystkim w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy w postaci wyjaśnień oskarżonej M. W., R. L., J. K. (1) i K. K., M. S. (1), a także zeznań świadków E. S., E. A., J. K. (2), N. L., M. R., M. M. (2), J. T..

Oskarżony **M. W.** nie przyznał się do popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie CXVI aktu oskarżenia i po okazaniu oskarżonemu dokumentu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z dnia 3 października 2008r. oświadczył, że takiej umowy nie zawarł i jej nie podpisał. Po okazaniu kserokopii dowodu osobistego załączonej do tej umowy M. W. stwierdził, że dowód osobisty nie zawiera jego zdjęcia, gdyż nigdy nie nosił wąsów, natomiast kojarzył mężczyznę ze zdjęcia ze schroniska dla mężczyzn w I.. Oskarżony nie wiedział jednak jak ten mężczyzna się nazywa. M. W. w swoich wyjaśnieniach wskazał, że zna P. Ł. i widział kiedyś u Ł. prawo jazdy wystawione na swoje dane, ale oskarżony nie wiedział jak P. Ł. je zdobył. Wyjaśnienia M. W. znajdują potwierdzenia w dowodach z dokumentów tj. protokole przeszukania i protokole oględzin, z których wynika, że P. Ł. faktycznie posiadał prawo jazdy wystawione na M. W., gdyż dokument ten został w trakcie przeszukania odnaleziony.

Z kolei zeznań świadka **J. T.** odnośnie tego zarzutu wynika, że jedynie firmował swoim nazwiskiem działalność pod nazwą (...)w B., natomiast faktycznie żadnej działalności nie prowadził, nikogo nie zatrudniał i dla nikogo w związku z tym nie wystawiał zaświadczeń o zatrudnieniu. J. T. nic nie mówiło nazwisko M. W.. Świadek nie potrafił również wskazać danych osoby, która namówiła go do zakupu firmy i zabrała następnie wszystkie jej dokumenty oraz pieczętki.

Oskarżony **R. L.** zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem po przedstawieniu mu wszystkich zarzutów przyznał się do ich popełnienia, jednak nie złożył wówczas konkretnych wyjaśnień odnośnie poszczególnych zachowań, w szczególności odnośnie zarzutu z punktu CVII aktu oskarżenia. W momencie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym poszczególne umowy odnośnie, których zostały sformułowane zarzuty w ogóle nie zostały oskarżonemu okazane. Dopiero na rozprawie R. L. okazano wszystkie umowy, w tym umowę zawartą w dniu 15 listopada 2008r. z (...)Wówczas oskarżony spontanicznie i szczerze wyjaśnił, że na tej umowie nie widnieje jego podpis i takiej umowy nie zawarł. Jednocześnie na wszystkich pozostałych umowach R. L. rozpoznawał swój podpis i podtrzymał zawarcie tych umów oraz sprawstwo zarzucanych mu czynów w tym zakresie. Jeszcze w toku postępowania przygotowawczego R. L. wyjaśniał, że nie zapoznawał się wezwaniami do zapłaty, które przychodziły na adres zameldowania.

Należy podkreślić, iż wyjaśnienia R. L. co do faktu, iż inna osoba posiadająca informacje o jego danych osobowych mogła zawrzeć przedmiotową umowę znajdują potwierdzenie w dowodach z dokumentów tj. protokole przeszukania i protokole oględzin, z których wynika, że P. Ł. faktycznie posiadał kserokopie prawa jazdy, dowodu osobistego i notatki odnośnie danych R. L..

R. L. tłumaczył, że nie miał stałej pracy, a podejmował jedynie prace dorywcze i dlatego nie spłacał rat w zakresie pożyczek, które faktycznie zaciągnął.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego R. L. za wiarygodne, w szczególności odnośnie stwierdzenia, iż nie zawarł umowy z 15.11.2008 roku, co znalazło potwierdzenie w opinii z badań pisma ręcznego.

W oparciu o wnioski wypływające z jednoznacznej opinii biegłej z dziedziny badania dokumentów kategorycznie wykluczono jednak by na umowie z dnia 15 listopada 2008r. podpisał się R. L.. Biegła wskazała, że wyniki badań identyfikacyjnych wykazały podstawowe różnice nawyków psychoruchowych wykonawców konfrontowanych rękopisów i różnicę klas pisma pomiędzy podpisami.

Przed uzyskaniem opinii z pisma ręcznego Sąd rozważał zweryfikowanie wyjaśnień R. L. zeznaniami świadka M. C., która w imieniu (...) podpisywała umowę, jednak okazało się, że pod adresem w B. przy ul.(...) nie ma już (...) i M. C. już tam nie pracuje (k.5436).

Z zeznań świadka **M. M. (2)** wynikały okoliczności zawarcia umów z (...). W W., przy czym świadek ten posiadał wiedzę jedynie wynikającą z dokumentów, a nie był świadkiem zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

Nie wiele do sprawy wniosły zeznania świadek **M. R.**, który stwierdził, że nie kojarzy oskarżonego. M. R. potwierdził, prowadził działalność w I. ul (...) i związana ona była z zawieraniem umów na rzecz (...)

Świadek zeznała, że na dokumentach widnieją jego pieczętki i podpisy, a to oznacza, że dokonywał sprawdzenia czy osoba podpisująca się na umowie posługuje się dokumentem osobistym i wówczas starali się porównywać wizerunek osoby, która podpisuje umowę. Z uwagi na upływ 9 lat od przedmiotowej umowy świadek nie pamiętał okoliczności jej zawarcia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego **M. S. (1)**, przy czym podstawą ustaleń odnośnie zarzutu stawianego J. K. (1) były depozycje M. S. (1) z etapu postępowania przygotowawczego (w 2011r.), gdyż na rozprawie w 2016r. oskarżony już niektórych szczegółów odnośnie zdarzeń z 2008r. nie pamiętał.

M. S. (1) podtrzymał wyjaśnienia, w których opisał sytuację, gdy J. K. (1) namówił jego żonę E. S. do wzięcia telefonów u operatora telefonii komórkowej na podstawie zaświadczenia, które M. S. (1) miał wystawić. Sąd dał wiarę M. S. (1) ponieważ jego depozycje jawiły się jako szczerze i logiczne, znajdowały odzwierciedlenie w twierdzeniach E. S., a także pośrednio w zeznaniach świadka J. K. (2).

Nielogiczne natomiast były wyjaśnienia oskarżonego J. K. (1), który usiłował przedstawić swoją rolę jako nieznaczącą, a gdyby tak faktycznie miało być to niezrozumiałe byłoby jego udział zarówno przy wypisywaniu przez żonę J. K. (2), jak i osobistym zawiezieniu E. S. do (...) w I..

Zasady zdrowego rozsądku i logicznego myślenia podpowiadają, że nie był biernym obserwatorem działań E. S., jak starał się to oskarżony J. K. (1) na rozprawie zaprezentować, lecz aktywnie współdziałał z E. S. w uzyskaniu umowy dotyczącej zakupu telefonów komórkowych, które następnie pobrał od E. S..

Warto podkreślić, iż zarówno M. S. (1), jak i E. S., opisując rolę i działania J. K. (1) przyznawali również swój udział i nie kwestionowali własnego sprawstwa. Zatem biorąc samemu odpowiedzialność za własne działania nie mieli przecież żadnego motywu do obciążenia J. K. (1) za współdziałanie, gdyby faktycznie uczestnikiem tej sytuacji nie był.

M. S. (1) nie kojarzył J. K. (2), co nie pozostaje w sprzeczności z zeznaniami tego świadka.

W związku z powyższym Sąd nie dał wiary oskarżonemu **J. K. (1)** odnośnie jego wersji, iż nie brał udziału w pozyskaniu przez E. S. telefonów komórkowych na podstawie stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o jej zatrudnieniu w firmie (...)w N. (...).

J. K. (1) w swoich wyjaśnieniach podkreślał między innymi to, że nie był w (...) i nie przedkładał tam żadnego zaświadczenia. Wypada podkreślić, że fakt, iż nawet jeżeli oskarżony osobiście nie wszedł do (...) to nie ma żadnego znaczenia dla ustalenia jego współsprawstwa, gdyż na tym właśnie polega działanie wspólnie i w porozumieniu, że zachowania kilku osób realizują wspólne znamiona, choć każda z osób nie musi dokonać tych samych czynności wykonawczych, a istotne jest jedynie świadomość realizowania wspólnie znamion czynu zabronionego.

W ocenie Sądu J. K. (1) miał tego rodzaju pełną świadomość i swoim współdziałaniem od etapu zainicjowania zamiaru pozyskania telefonów u E. S., poprzez przygotowanie nieprawdziwego zaświadczenia, zawiezienie E. S. do salonu i odebraniu od niej telefonów zrealizował znamiona zarzucanego mu przestępstwa.

Warto podkreślić, iż większość okoliczności wynikających z wyjaśnień J. K. (1) jest w zasadzie spójna z tym co powiedzieli M. S. (1) i E. S., a jedynie ocena tego co oskarżony zrobił J. K. (1) interpretuje odmiennie.

J. K. (1) przyznał, że zna małżonków S., a także fakt pożyczania ode niego niewielkiej kwoty pieniędzy. Przy czym w dalszej części J. K. (1) odmiennie niż E. S. twierdzi, że gdy minął czas oddania tych pieniędzy to żona M. S. (2) zaproponowała, że weźmie telefony, żeby spłacić ten dług. J. K. (1) twierdził, że nie wie na jakiej to zasadzie polegało, że zaświadczenie było na panią E., a on tylko ją podwiózł na parking

J. K. (1) przyznał, że odzyskał pieniądze za sprzedaż tych telefonów.

Oskarżony usiłował przekonać, że to jego żona J. K. (2) złośliwie dokonała tego czynu z panią S.. Tłumaczenia J. K. (1) są zupełnie nielogiczne, gdyż z jednej strony przyznaje, że wiedział o samym pomysle spłaceniu mu długu po sprzedaży telefonów i przyznaje, że osobiście zawoził E. S. do (...), a z drugiej strony mówi o bliżej nieokreślonym spisku jego żony, która przecież żadnej korzyści z tego nie osiągnęła.

Sąd w części dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego **K. K.**, który na rozprawie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał wyjaśnienia z karty 3896 akt. K. K. wyjaśnił wówczas, że z E. G. był wówczas w związku i faktycznie, gdy ona nie mogła, bo prawdopodobnie opiekowała się dzieckiem poszedł za nią i podpisał się na umowie. Oskarżony nie pamiętał jednak szczegółów sytuacji, która miała miejsce w 2002 roku i nie potrafił wytłumaczyć, dlaczego pracownik salonu nie zareagował, gdy podpisywał się za E. G.. Oskarżony nie pamiętał skąd było zaświadczenie o zatrudnieniu.

Jako wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka **J. K. (2)**, w których zeznaniach Sąd nie dopatrywał się okoliczności, na które z kolei wskazywał J. K. (1) tzn. że jako była żona chce mu zaszkodzić i pozostaje w zмовie z E. S..

J. K. (2) w przeważającej części potwierdziła wyjaśnienia M. S. (1) i E. S., aczkolwiek wersje te nie były identyczne co wręcz świadczy o ich prawdziwości. Gdyby osoby te chciały faktycznie zaszkodzić J. K. (1) to w sposób wyraźniejszy uzgodniły by wersje między sobą, a tymczasem drobne nieścisłości świadczyły raczej o tym, że osoby te naturalnie nie pamiętają szczegółów zachowań sprzed kilku lat.

Świadek J. K. (2) potwierdziła, że pan S. był winny jej mężowi jakieś pieniądze i nie miał z czego oddać, więc postanowili, że żona weźmie telefony i odda pieniądze ze sprzedaży telefonów.

J. K. (2) precyzując po odczytaniu jej zeznań z karty 3883 -3884 akt stwierdziła, że E. S. zna tylko z widzenia i kojarzyła ją raczej z panińskiego nazwiska G.. J. K. (2) przyznała, że wypisała zaświadczenie z k.2177 na prośbę J. K. (1) u siebie w domu i wszystkie konkretne dane do zaświadczenia podał jej były mąż.

J. K. (2) zaprzeczyła by kiedykolwiek była w domu E. S..

Z kolei oskarżony J. K. (1) twierdził, że zaświadczenie zostało w kuchni małżonków S. wypisane, czemu oni również zaprzeczają przyznając jedynie, że M. S. (1) na wypisanym już zaświadczeniu postawił pieczęć swojej firmy.

Oskarżony M. S. (1) kategorycznie oświadczył, że pani K. nie była u niego w kuchni i on nie był świadkiem wypisania tego zaświadczenia.

J. K. (2) potwierdziła, że zaświadczenie zostało przez nią wypisane bez obecności pana S..

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności. Protokół z przeszukania i zatrzymania rzeczy wskazują, iż zostały one sporządzone przez osobę do tego uprawnioną i w przepisanej przez prawo formie.

Sąd uznał za szczególnie istotne w sprawie i wyjątkowo miarodajne dowody z opinii biegłego odnośnie badań pisma ręcznego, gdyż zostały przeprowadzone w sposób fachowy i szczególnie rzetelny przez specjalistę o odpowiednio

wysokich kwalifikacjach. Opinie te zgodnie z wymogiem art.201 kpk były jasne, kategoryczne i w pełni odpowiadały na zadane biegłym pytanie. Wymaga podkreślenia, że biegła W. S. cechuje się wyjątkową rzetelnością i dociekliwością godną najwyższego specjalisty w swojej dziedzinie.

Opierając się na kategorycznym i jednoznacznym wykluczeniu przez biegłą sprawstwa podpisów na umowie z dnia 15 listopada 2008r. z (...) R. L. oraz na umowie z dnia 3 października 2008r. z(...). M. W. Sąd uznał, że w zestawieniu z zaprzeczeniem sprawstwa przez tych oskarżonych i brakiem jakiegokolwiek innych obciążających dowodów zarzuty postawione oskarżonym w punktach XCVI i CVII nie potwierdziły się.

Ponadto z dowodów z dokumentów w postaci protokołów przeszukania i oględzin (k.106-110, k.111-113, k.121-125, k.126-128 oraz załącznik nr 1) wynika niezbicie, iż danymi osobowymi R. L. i M. W. dysponował co najmniej P. Ł. i P. K., którzy działali nadto wspólnie z nieustalonym bliżej (...) zatem z dużym prawdopodobieństwem umowy z dnia 15 listopada 2008r. z Canal+ oraz z dnia 3 października 2008r. z (...) mogła zawrzeć inna osoba podając się za oskarżonych. Doświadczenie życiowe wskazuje również, że twierdzenie świadków – sprzedawców, działających w imieniu w/w firm pokrzywdzonych, iż zawsze dokładnie porównują wizerunek klienta z dowodem osobistym jest gołosłowne i mało wiarygodne.

Wobec powyższego Sąd w punktach IV i XI wyroku uniewinnił oskarżonych od opisanych wyżej czynów. Skoro zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie dawał podstaw do ustalenia stanu faktycznego pozwalającego na ustalenia sprawstwa R. L., jak i M. W. odnośnie czynów z punktów XCVI i CVII aktu oskarżenia zastosowanie znajduje przepis art.5 §1 kpk, gdy nie została podczas procesu obalona dowodami przez oskarżyciela zasada domniemania niewinności.

Konsekwencją tej zasady jest fakt, że materialny ciężar dowodu winy spoczywa na oskarżycielu, który ponosi także ryzyko nieudania się dowodu. Oskarżony nie musi udowadniać, że jest niewinny. Wyrok uniewinniający oskarżonego powinien zapaść zarówno wtedy, gdy wykazana została jego niewinność, jak i wtedy, kiedy wprawdzie nie zostanie udowodniona jego niewinność, ale także nie zostanie udowodniona jego wina. Przyczyny procesowej uniewinnienia, jaką jest nieudowodnienie oskarżonemu popełnienia przestępstwa, nie należy przytaczać w części dyspozytywnej wyroku, lecz w jego uzasadnieniu. (Komentarz do art.5 kodeksu postępowania karnego (Dz.U.97.89.555), [w:] J. Grajewski, L.K. Paprzycki, S. Steinborn, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Tom I (art. 1-424). Zakamycze, 2006, Stan prawny: 2005.10.01)

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd uniewinnił w punkcie IV wyroku oskarżonego M. W. od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie LXVI aktu oskarżenia, a następnie w punkcie XI wyroku oskarżonego R. L. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie CVII aktu oskarżenia.

Natomiast, pomimo faktu, iż oskarżony J. K. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości. Stan faktyczny, który został ustalony przez Sąd jawi się jako jasny w świetle wiarygodnych wyjaśnień M. S. (1), zeznań świadków E. S. i J. K. (2), znajdujących w odpowiednim zakresie potwierdzenie w dowodach z dokumentów w postaci umowy, zaświadczeniu, a także w opinii z badań pisma ręcznego.

Wobec tego Sąd uznał oskarżonego J. K. (1) za winnego czynu opisanego w punkcie XXIII wyroku, gdzie wskazano, że J. K. (1) w dniu 3 lutego 2009 r. w I., działając wspólnie i w porozumieniu z E. S. oraz w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził(...)w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie łącznej 2.396,01 zł w ten sposób, że w (...) w I. przy ul. (...) przedłożył poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach przez E. S. w (...) w N. (...) na którym nieustalona osoba podrobiła podpis Ł. J., i w ten sposób doprowadził do zawarcia przez E. S. z (...) w W. umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). (...), na podstawie której dokonała ona zakupu w sprzedaży promocyjnej po 75,- zł dwóch telefonów komórkowych, wprowadzając w błąd pracownika sklepu co do wiarygodności informacji zawartych w przedłożonym dokumencie oraz co do zamiaru wywiązania się z warunków umowy, czym spowodował stratę wynikającą z różnicy pomiędzy ceną ogólną telefonów a ceną telefonów w promocji.

Tak opisane zachowanie J. K. (1) Sąd uznał za wypełniające znamiona występkę z art.286 §1 kk w zb. z art.270 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk.

W myśl art.286 § 1 kk karze podlega ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

Istota tego przestępstwa polega na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej. Wprowadzenie w błąd (zwane oszustwem "czynnym") polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy, natomiast "wyzyskanie błędu" - to celowe skorzystanie z mylnego wyobrażenia, w jakim znajduje się pokrzywdzony. Przystępstwo oszustwa ma charakter materialny, przy czym jego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem własnym lub cudzym przez osobę wprowadzoną w błąd lub taką, której błąd został przez sprawcę wyzyskany. Oszustwo stanowi występek kierunkowy, w którym celem działania sprawcy jest uzyskanie szeroko pojętej korzyści majątkowej, która może polegać zarówno na uzyskaniu zysku (zwiększeniu aktywów), jak i na zmniejszeniu pasywów. Fakt, iż w chwili dokonywania danej czynności sprawca działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oznacza, że dążył wówczas do uzyskania świadczenia poprzez wprowadzenie w błąd lub wyzyskanie błędu co do okoliczności mających znaczenie dla danej czynności, mając świadomość, że gdyby druga jej strona знаła rzeczywisty stan, w ogóle nie wyraziłaby na nią zgody lub przynajmniej nie na tych warunkach (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29 sierpnia 2013 roku, II AKa 122/13, Legalis).

Działanie mające na celu wywołanie błędu, odnosić się musi do okoliczności powodującej, że rozporządzenie mieniem ma charakter niekorzystny. Przedmiotem działania mającego na celu wprowadzenie w błąd może być, tak jak w realiach niniejszej sprawy, informacja dotycząca zamiaru zapłaty za pobrane rzeczy lub możliwości rozporządzania towarem, za który oskarżony uzyskiwał zapłatę lub w związku z zastawieniem którego, otrzymywał w pożyczce środki finansowe.

Zachowanie sprawcy przestępstwa określonego w art.270 §1 kk zwane fałszerstwem materialnym dokumentu polega na podrobieniu, przerobieniu dokumentu albo na używaniu jako autentyczny dokumentu podrobionego lub przerobionego. Przez podrobienie dokumentu rozumiane jest sporządzenie przedmiotu, który ma imitować dokument autentyczny.

W ocenie Sądu oskarżony współdziałając z E. S. doskonale zdawał sobie sprawę z tego, iż za pobrane telefony E. S. nie będzie wywiązywała się zawartych umów, do zawarcia których doszło dzięki przedłożeniu niezgodnego z rzeczywistością zaświadczenia o zatrudnieniu E. S., w przygotowaniu którego J. K. (1) aktywnie uczestniczył.

Przystępstwo określone w art.286 §1 kk jest przestępstwem materialnym, którego skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem.

(...) w W. zawierając umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). (...), na podstawie której dokonała w sprzedaży promocyjnej cenie po 75,- zł dwóch telefonów komórkowych rozporządziła niekorzystnie swoim mieniem. Jak ustalono nie została dokonana zapłata, jaki i telefony nie zostały zwrócone.

Przystępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym. Charakterystyczny dla strony podmiotowej tego przestępstwa zamiar bezpośredni powinien obejmować zarówno cel działania sprawcy, jak i sam sposób działania zmierzającego do zrealizowania tego celu. Należy zaznaczyć, iż J. K. (1) w pełni świadomie współdziałał z E. S. wprowadzając w błąd pokrzywdzonego. Ponadto J. K. (1) działał niewątpliwie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Uzyskał bowiem środki pieniężne ze sprzedaży pobranych przez E. S. telefonów.

Tym samym J. K. (1) został uznany winnym popełnienia występkę z art.286 §1 kk w zb. z art.270 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk.

W myśl art.11 §3 kk na podstawie art.286 §1 kk Sąd wymierza mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy zagrożeniu ustawowym od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności. Jednocześnie na mocy art.33 §1, 2 i 3 kk wymierzono J. K. (1) karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych w wysokości 10 złotych za jedną stawkę.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego, stosunkowo niewielki stopień społecznej szkodliwości tego czynu mając na uwadze wartość mienia.

Jako okoliczności obciążającą uznano działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej.

Mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary oraz uwzględniając całokształt okoliczności sprawy Sąd wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, a więc w granicy dolnego ustawowego zagrożenia.

W ocenie Sądu postawa sprawcy, jego właściwości, a przede wszystkim stopień zawinienia wskazują, że kara w tej wysokości spełniać będzie stawiane przed nią cele. Warto bowiem zgodzić się z trafnym poglądem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 28 grudnia 2000r., iż „miarą surowości kary nie jest ilościowe oznaczenie czasu pozbawienia wolności (kwoty grzywny itd.), ale stopień wykorzystania sankcji karnej przewidzianej za dane przestępstwo. Tej samej wysokości kara może być za jedno przestępstwo nadmiernie surowa, a za inne - rażąco łagodna” (II AKa 226/00, KZS 2001/1/25).

Przepis art.53 kk nakazuje baczyć Sądowi by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz brać pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu. Przy tym, okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do osoby, której dotyczą.

W punkcie XXIV wyroku na podstawie art.69 §1 i 2 kk i art.70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego J. K. (1) kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat.

Zgodnie z przepisem art.58 §1 kk jeżeli ustawa przewiduje możliwość wyboru kary, sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Ustawodawca wskazał zatem na priorytet kar wolnościowych, a wolnościowych odniesieniu do kary pozbawienia wolności na priorytet wymierzenia tej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Warunkowe zawieszenie wykonania kary stosuje się, jeżeli jest to wystarczające do osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Jest to podstawowa przesłanka tego środka probacyjnego, mająca charakter ogólny, a zatem sąd musi rozważyć przede wszystkim, czy przez zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary zostaną osiągnięte cele kary. Zastosowanie warunkowego zawieszenia wykonania kary musi zatem przez samo zagrożenie wykonaniem kary wzbudzić u sprawcy przestępstwa obawę przed ponoszeniem dolegliwości zawartej w zawieszony karze grożącej za popełnione przestępstwo i tym samym odstraszyć go od jego ponownego popełnienia.

Analogicznie, pomimo faktu, iż oskarżony K. K. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, to w zasadzie przyznawał okoliczności jego popełnienia, aczkolwiek usiłował wskazać, że E. G. (obecnie S.) wiedziała o zawieranej na jej dane osobowe umowie. W świetle wiarygodnych zeznań świadka E. S., znajdujących w odpowiednim zakresie potwierdzenie w dowodach z dokumentów w postaci umowy, zaświadczeniu, a także w opinii z badań pisma ręcznego Sąd uznał, że K. K. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu w punkcie CXXVIII aktu oskarżenia czynu.

Mając na uwadze powyższe rozważania dotyczące znamion powyższych występków również K. K. został uznany winnym popełnienia przestępstwa z art.286 §1 kk w zb. z art.270 §1 kk w zw. z art.11 §2 kk.

Jednocześnie w myśl art.11 §3 kk na podstawie art.286 §1 kk Sąd wymierza mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy zagrożeniu ustawowym od 6 miesięcy do 8 lat pozbawienia wolności, a także na mocy art.33 §1, 2 i 3 kk wymierzono K. K. karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych w wysokości 10 złotych za jedną stawkę.

Analogicznie jak w przypadku J. K. (1), tak i wobec K. K. jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego, stosunkowo niewielki stopień społecznej szkodliwości tego czynu mając na uwadze wartość mienia. Tożsamo jako okoliczności obciążającą uznano działanie z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej.

W punkcie XXVI wyroku na mocy art.69 §1 i 2 kk i art.70 §1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono wobec oskarżonego K. K. na okres próby 2 lat.

Wspomnieć wypada, iż z rozmysłem pominięto w wyroku rozstrzygnięcie dotyczące naprawienia szkody, mimo zgłoszonego wniosku przez oskarżyciela. Sąd miał w tym zakresie na uwadze fakt, że wierzytelności (...) w W. i (...). w W. zostały sprzedane, a zatem pokrzywdzeni wierzyciele doznali w ten sposób zaspokojenie. Natomiast nabywcy wierzytelności ((...))profesjonalne podmioty trudniące się skupem wierzytelności nie są stronami tego postępowania i brak tym samym podstaw do zasądzenia jakichkolwiek kwot na ich rzecz.

W punkcie XXVII wyroku zwolnił oskarżonych od opłat sądowych, a kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Zgodnie z normą wyrażoną w art.632 pkt 2 kpk, w wypadku uniewinnienia oskarżonych R. L. i M. W. koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

O kosztach procesu w kontekście oskarżonych K. K. i J. K. (1) orzeczono w myśl art.624 §1 kpk w związku z art.17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. Nr 49, poz.223 ze zm.) mając na względzie sytuację materialną oraz możliwości zarobkowe oskarżonych, którzy uzyskują minimalne dochody, a mają na swoim utrzymaniu dzieci.